

Dit artikel is afkomstig uit het
tijdschrift Egoscoop, themanummer Full Partners
Jaargang 16, nummer 2

Deze Egoscoop is na te bestellen via
www.onderwijsmaakjesamen.nl/webwinkel

Voor meer informatie en lid worden bezoek www.egoscoop.nl

Onderwijs maak je *samen*

Geen patiënt, maar partner

Interview met Petra Wagemans over diabetes, E.G.O. en full partnerschap

Door: Marcel van Herpen

Ze koos bewust voor een school voor ErvaringsGericht Onderwijs. Welbevinden en betrokkenheid stonden in de opvoeding van haar drie kinderen altijd al centraal. Ze deed het intuïtief en van nature. Zo staat ze ook in haar werk. Petra Wagemans is diabetesverpleegkundige in ziekenhuis Bernhoven in Veghel. Op 6 november 2011 liep ze haar eerste marathon in New York. Dat deed ze met collega's patiënten en Bas van de Goor. De oud-volleybal-international heeft zijn eigen foundation, die de kwaliteit van het leven van diabetespatiënten door sport probeert te verhogen. Petra liep lekker en de tijd was prima. Maar belangrijker waren de motieven achter die prestatie.

Partner in plaats van patiënt

"Wij werken ook ErvaringsGericht met onze patiënten. We vinden het belangrijk dat ze greep krijgen op hun ziekte en hun leven. We doen er samen met de patiënt alles aan om het welbevinden zo hoog mogelijk te krijgen. Dat kan heel goed als we de patiënt betrokken krijgen bij 'wat er allemaal wél kan'. Sport en bewegen zorgt ervoor dat mensen fitter worden. Daardoor hebben ze minder insuline nodig. Dat is beter en goedkoper. Maar sport en bewegen gaat voor veel patiënten niet vanzelf. We hebben ervoor gekozen om de patiënt niet alleen te adviseren, maar om mee te doen. Collega's van me wandelen met groepen. Ik loop hard met collega's en patiënten. Tijdens het lopen is het veel gemakkelijker om bij te kunnen sturen. Je ziet wat er gebeurt en 'in de activiteit' zijn de gesprekken veel betekenisvoller. De patiënt moet -voor het bijstellen van de insuline- zichzelf gaan vertrouwen; dat vertrouwen moeten wij geven en bevestigen. Daardoor worden patiënten ervaringsdeskundigen die elkaar weer ondersteunen. Tijdens de activiteiten zijn ze meer partner dan patiënt."

"Ik heb gemerkt hoe de aanmoedigingen in New York me geholpen hebben. En weer eens aan den lijve ervaren hoe belangrijk die stimulans is. Dat wil ik zijn voor mijn patiënten"

Enthousiasme als brandstof

"Ik zeg niet wat patiënten moeten doen. Natuurlijk dragen we onze kennis over, maar het belangrijkste is dat ze gaan voelen dat ze zelf iets kunnen doen om beter te worden.

Insuline is de brandstof van de mens; dat komen diabetespatiënten tekort. Begeleiders moeten een soort brandstof zijn voor de patiënten. Enthousiasme is mijn brandstof en dat is besmettelijk!"

Finish is nieuwe start

De dag na haar terugkomst vroeg de juf van haar zoon Pim of ze in zijn klas wilde komen vertellen over haar ervaringen. De kinderen waren benieuwd naar de trainingsuren, de pijn en de ranglijst. Maar het opvallendst bleek de interesse van de kinderen in de diabetespatiënten die meeliepen. Ze wilden precies weten hoe een sensor de bloedsuiker controleerde en hoe het eten daarop werd afgestemd. De conciërge, die suikerziekte heeft, werd erbij geroepen. Hij liet zijn insulinepompje zien en werd ook uitvoerig geïnterviewd. Op Pims borst blonk de medaille van zijn moeder en hij straalde nog de hele dag. En Petra zag dat de finish weer een nieuwe start was voor partners, ongeacht ziekte, beroep of leeftijd.

Marcel van Herpen
Redactielid Egoscoop
Projectleider 'Duurzaam Opvoeden en Ontwikkelen' NIVOZ